

Przydatność badania EEG w diagnostyce choroby Creutzfeldta-Jacoba

The value of EEG in the diagnosis of Creutzfeldt-Jakob disease

Magdalena Bosak, Dorota Wloch-Kopeć

Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum

Badanie elektroencefalograficzne odgrywa istotną rolę w przyżyciowym rozpoznaniu choroby Creutzfeldta-Jacoba (CJD). Typowy zapis eeg jest według WHO jednym z kryteriów diagnostycznych prawdopodobnej choroby Creutzfeldta –Jacoba, postaci sporadycznej (sCJD).

W początkowych stadiach choroby widoczne jest rozlane zwolnienie czynności podstawowej, niekiedy przerywana czynność wolna (theta lub delta) zlokalizowana lub zlateralizowana (najczęściej wzór podobny do FIRDA -*frontal intermittent rhythmic delta activity* –wysokonapięciowe rytmiczne fale delta w odprowadzeniach czołowych). W środkowych stadiach choroby u około dwóch trzecich chorych pojawiają się charakterystyczne dla CJD okresowe wyładowania kompleksów fal ostrych (*periodic sharp wave complexes-PSWC*).

W Szpitalu Uniwersyteckim w Krakowie w latach 2006-2019 hospitalizowano 18 pacjentów z prawdopodobną lub pewną chorobą Creutzfeldta Jacoba. U wszystkich pacjentów zapis EEG był nieprawidłowy, z postępującym zwolnieniem czynności podstawowej. Okresowe wyładowania kompleksów fal ostrych zarejestrowano u 16 pacjentów, u 15 chorych były one uogólnione u jednego ogniskowe. U czterech pacjentów okresowe wyładowania kompleksów fal ostrych pojawiły się w trakcie hospitalizacji w seryjnych badaniach EEG, wykonywanych w odstępie 3-7 dni.